

til den Erfaring, at det var rettest at give Bederlag for det Arbejde, thi Formændene i Mejerier og Sparekasser vidste ikke og kunde ikke gøre dette Arbejde uden noget Bederlag, de stiftede derfor hyppig, og sølgelig gif Forretningerne daarligere. Men da man kom ind paa at give disse Formænd lidt Bederlag, beholdt man dem som Formænd, og saa gif Forretningerne bedre. Se, det er en Erfaring, man har gjort trindt omkring, og som man i alt Fald mere og mere vil komme ind paa trindt omkring, at det er nyttigt at give dem, der staa i Spidsen for saadanne Institutioner, en lille Smule Bederlag, thi saa beholder man dem, og saa gaa Sagerne bedst. Naar vi nu ere komne med dette Forslag, have vi ikke villet gaa frem saa meget, at vi have sagt: Der skal gives Bederlag, eller der skal gives Løn. Vi have i den Henseende villet overlade det ganske til Kommunerne, hvorledes de ville bære sig ad. Det er nu saaledes, at man i nogle Kommuner mener, at det ikke vilde være rigtigt at lønne Formanden eller give ham væsentligt Bederlag, og i saadanne Kommuner, hvor den Mening gør sig gældende, bør det selvfølgerig ogsaa staa dem frit for at lade det være, men vi have jo ogsaa i Forslaget stillet det saaledes, at vi ganske have overladt det til Kommunerne, hvorledes de ville bære sig ad, om de overhovedet ville give Formanden noget, om de ville give ham lidt eller noget mere. Vi have ogsaa ladet det staa, som det nu staa, i Landkommunerne med Hensyn til Medhjælp, thi er der Kommuner, der hellere ville give Medhjælp til Formanden, saa have vi ment, at det ogsaa var rettest, at de fik Lov dertil. Vi have i det hele villet stille Kommunerne saa frit som muligt. Vi have sat en Grænse af 25 Ore, men det have vi ikke gjort, fordi vi frygtede for, at Kommunerne skulde gaa for højt. Jeg tror, at man meget godt kunde lade denne Grænse være ude; vi frygte ikke for, at Kommunerne i noget Tilfælde skulde give Formanden for stort et Bederlag, men vi have gjort det, fordi det er vor Mening, at det vilde være lettere at føre Forslaget igennem, naar vi satte en saadan Grænse, men vi nære som sagt aldeles ingen Frygt for, at Kommunerne skulde give deres Formænd for stort et Bederlag, tværtimod. Efter vor Erfaring er det saa omkring i Kommunerne, at Befolkningen nok skal passe paa, at der ikke øses Benge ud til Unytte, og det er en meget god Ting, det er en meget god Egenkab, at den nok skal passe paa det. Men vi have, som jeg før bemærkede, fuld Tillid til Kommunerne i

den Henseende, og det har man jo for Resten i hele Salen. Det hørte vi jo i Fjor, at Tilliden til Kommunerne var ubegrænset fra alle Sider. Hvad selve Forslaget angaar, er der endnu et Par Bemærkninger, jeg maa gøre. Vi have indrettet det saaledes, at den Beslutning, hvorved der tilstaaes en Sogneraadsformand Bederlag, skal tages af Flertallet af samtlige Medlemmer i to paa hinanden følgende ordinære Møder. Jeg maa her straks gøre den Bemærkning, at Udtrykket "ordinære Møder" er selvfølgerig efter vor Mening meget forstaaeligt, men er for øvrigt flydt os i Bienen, uden at vi have tænkt paa, at det ikke er de Ord, Kommunalloven bruger. Denne Lovs § 13 taler om "ordentlige Møder", og Forslagsstillerne mene derfor, at det vil være det rigtigste, at man faar det Udtryk sat ind i Stedet for. Vi bebude altsaa et Endringsforslag i saa Henseende til Forslagets 2den Behandling. I Kommunalloven, som den er, tales der jo om, at Sogneraadet samles mindst 6 Gange aarlig, og de Møder, som saaledes holdes 6 Gange aarlig, kaldes ordentlige Møder, og saaledes kaldes ogsaa alle de Møder, der samles efter forudgaaet Bestemmelse af selve Sogneraadet, hvortimod de Møder, som Formanden paa eget Ansvar sammensætter, kaldes overordentlige. Vi have foreslaaet, at Beslutningen skal tages af Flertallet af samtlige Medlemmer, fordi vi ikke have villet, at den skulde tages tilfældig, at f. Eks. i et Sogneraad, bestaaende af 9 Medlemmer, hvoraf 5 ere til Stede, en saadan Beslutning skulde kunne tages med 3 Stemmer. Vi ansø det nemlig for rigtigst, naar Sogneraadsformanden skal have et Bederlag, at saa den offentlige Mening i Sognet er derfor, og det kan man ikke være saa betrygget for, naar Beslutningen er tagen med et saa lille Antal Stemmer. Endvidere have vi sagt, at Beslutningen skal tages i 2 Møder, og det er af samme Grund, idet vi have tænkt, at efter at Beslutningen er tagen i et Møde, hengaar der nogen Tid inden næste Møde, og i den Mellemtid vil Beslutningen blive drøftet omkring i Sognet, hvorefter Sogneraadetsmedlemmerne ville komme til det andet Møde, hvor den endelige Beslutning skal vedtages, med et Tryk hvilende paa sig af den offentlige Mening i Sognet, og det maa være det rette, at en saadan Beslutning tages i Overensstemmelse med den offentlige Mening i Sognet. Videre har jeg ikke at sige paa dette Tidspunkt, idet jeg vil afvente den Diskussion, som formodentlig nu vil komme frem om Forslaget.